

a hadry, aby nemohl křičeti. Pak vzali dlouhý provaz, postavili Záhmenského, který se skoro dusil a vůbec nevěděl, oč běží, provazem mu omotali krk a vyvlékli jej za humna, nepromluvíce při tom ani slůvka. Vedli Záhmenského, jako se vodí dobytek, přes zahradu do pole. Když přišlo na cestu, vyndali mu z úst seno a ptali se ho, zdali ví, kdo ukradl Štefanovi Rozvadskému peníze. Když Záhmenský odpověděl, že neví, zaznělo tichou nocí: „Na strom s ním!“

Záhmenský zbledl a volal: „Nevěšte mě, copak nevíte, co se vám může za to stát? Přísahám vám při Bohu, který je všudypřítomný, že nevím, kdo ty peníze vzal.“

„Však my ti dáme, že nevíš. Ty to musíš vědět. Jano, honem s ním na strom.“

Chvilí tak Záhmenský visel, až ztratil vědomí. Tu ho chlapi zase odvázáli a Záhmenský probudil se až ráno. Toť se rozumí, že šel rovnou na četnickou stanici.

Všichni tři mladíci byli souzeni před sedmi v Trenčíně, kde dostal každý z nich deset měsíců těžkého žaláře. Mládenci se však odvolali a soudní tabule v Bratislavě rozsudek první instance zrušila a vyměřila jim nový trest, tentokrátě každému ve výši šesti týdnů, neboť byla toho názoru, že Záhmenškému bylo na těle ublíženo jen lehce.

—ij—

Príslib manželský.

(Zemský trestní soud v Praze.)

Státní zastupitelství žalovalo p. Hermana proto, že v době od července 1924 do dubna 1925 v Praze uvedl v omyl slečnu Petrovskou a tím způsobil jí škodu 3814 Kč.

Jmenovaná slečna seznámila se s obviněným, který jí předstíral, že si jí vezme za manželku, že je celním úředníkem, že má být a potřebuje na zaplacení činže peníze a že jí zápůjčku bude vždy prvního v měsíci splácet. Mimo to předstíral, že má dostati z Poděbrad ze mlýna 40.000 Kč a po padlém bratrovi rovněž 40.000 Kč. Petrovská mu uvěřila a v důvěře v jeho tvrzení mu v době od 1. července 1924 do dubna 1925 po částkách zapůjčila 3814 Kč. Na to obviněný zmizel a Petrovská se pak dozvěděla, že je ženatá a s jinou žije ve společné domácnosti. Ze zapůjčených peněz nevrátil podnes ani haléře.

Obviněný popřel vinu tvrdě, že si chtěl Petrovskou vzít za manželku, že byl a je svobodný ielikož jeho sňatek před československým duchovním uzavřený jest neplatný.

Obhájce obžalovaného dr. Meřlan namítal pak dále v obhajobě toto: Obžalovaný byl přesvědčen, že sňatek uzavřený před čl. duchovním jest neplatný. Považuje se tedy za svobodného, zapřel známost a slibuje manželství, uzavřel se svou budoucí nevěstou řadu drobných zápůjček. Ta ho později žalovala civilně a teprve když exekuce zůstala bezvýslednou učinila trestní oznámení. Z celého případu je patrné, že obžalovaný jednal bona fide, t. j. v předpokladu, že může se znovu ženiti. Nejde tedy o vylákání pod slibem nemožného plnění, nýbrž o zápůjčku poskytnu-

tou na předpokladu, jež obžalovaný subjektivně považoval za správný.

Senát, jemuž předsedal v. r. Pudil, přisvědčiv těmto vývodům, obžalovaného osvobodil.

Žena s obvazy v těle.

(Zemský trestní soud v Brně.)

Vysoce zajímavým případem obíral se minulý týden brněnský zemský trestní soud. Je to případ spíše lékařský, ale záhadný, a ani soudu se nepodařilo vnést do něho trochu světla.

V listopadu 1920 podrobila se v porodnici operaci mimoděložního těhotenství Marie Krejčová z Lulče u Vyškova. Operace tato se zdařila a pacientka se uzdravila.

Po roce však započaly u ní bolesti znovu. Byla po druhé operována a to opět pro mimoděložní těhotenství. Operaci tentokrátě prováděl jiný lékař. Tato operace se opět zdařila, ale pacientka zdráva nebyla. Pociťovala neustále velké bolesti v krajině břišní a pozvolna chřáda.

Vyhledala celou řadu lékařů-odborníků, ale žádný nedovedl udati přesnou diagnosu. Až jedenkrátě při prudkém záchvatu bolesti vyšel z těla pacientky kus gázy 1 m dlouhý a 40 cm široký. Dr. Mikulík z Vyškova, který k pacientce byl povolán, konstatoval, že některý z operujících lékařů zapomněl v těle pacientky při operaci zmíněný kus gázy. Šlo nyní o to, zjistit, který z lékařů to byl. Jeden tvrdil, že to mohl být jedině lékař, který provedl prvou operaci, tento to popíral a sváděl zase vinu na kolegu, který provedl operaci druhou. Celá aféra se zaplékala, mluvilo se dokonce o falšování chorobopisů, aby takto byla vina prvního lékaře dokázána. Bylo zavedeno soudní vyšetřování, které se vleкло dva roky, a konečně vzneslo zastupitelství na oba dva lékaře žalobu pro přečin proti bezpečnosti života dle § 335. tr. z.

Ač byla k líčení opatřena celá řada znaleckých posudků a svědeckých výpovědí, přece nepodařilo se vnést do celé záležitosti světlo. A tak nezbylo v. r. Dru Mahowskému, než aby vynesl rozsudek, jímž se oba žalovaní obžalovy zprošťují.

—ský.

Z CIZINY

Když je někdo příliš poslušným.

V útulném hostinci na Bielanské ulici ve Varšavě seděla jednoho zimního večera společnost známých u karet. Při kartách jak známo utíká čas jako voda a tak dříve než se hráči nadáli, bylo jedenáct hodin. Jistý pán, kterého žena doma v tuto hodinu očekávala, ulekl se velmi, že už je tolik hodin, neboť neměl od ženy „přes čas“. Poněvadž však mu právě karta znamenitě padala, rozhodl se, že nebude „rozbíjetí společnost“ a požádal tedy jednoho svého známého, který kibicoval, aby byl tak dobrý a došel do bytu k jeho ženě se